

Landskap: *Småland* Upptecknat av: *Pm. Ernh Larsson*
Härad: *Norrvidinge* Adress:
Socken: *Tolj* Berättat av: *Lisa Johansson*
Uppteckningsår: *1935* Född år *1852* i *Tolj*

Uppteckningen rör

Bröllopsfirande

Liso Johansson har en
liten stuga vid kvarnen i Kro. Där sitter
hon en delarna och spinner. Trots de 80 år
är hon ännu frisk och nyter, dock en smula
oredlig och motsägande vid sammanhängande
berättelser. Hon berättar om bröllopet i sin
barndom:

Jag minns när en kusin gifti
sig. Gårman bröllopet hade stor ett parlit
bestyr med förningen. Han bakade ost-
kaka och sölsak och gjorde vetekransar
och i formen bakade han socherkakor.
Far tog med sig resan ett par stopp-
flaskor med brännvin. In det skulle
alla man mötte sig vägen bjudas. En
gammal riksmakare och en sergent stod
hela dagen på lur vid en korsväg, där

bröllopsgästerna passerad. Då vi kom
in på bröllopsgården sköt far med
pistol. Det gjorde också de andra
släktingarna. Först fick vi kaffe vid
ankomsten. Sedan vipselu. Så kom middag
och sedan dans. Brud och brudgum
öppnade dansen. Alla pojkar dansade
med bruden. Så tog brudgummen kranse
och bruden kronan och kröntes därmed
under skämt och skratt ett par av
ungdomarna. Dessa par i sin tur över-
lät krans och krona åt ett annat till
hela laget var ynnan röjdet. Vid
bröllopsdagen gick hela bröllopsföljet
med spelmän i beten runt roten.
3dje dagen skedd hemfärden. I de
tomma kärten fick man hemförning, kaka

och reuter. Värden skulle dessutom fylla
stapen med resebrännvin. - Vid bröllops-
middagarna hade alltid värdskapet dubbla
fabriker och så mycket som man led
på den ena fabriken skulle man också
lägga på den andra - fattig fabriken.

Lyrningsdagen gavs gåvor
av brudparet till den närmaste släkten
Karlarna fingo hatt, kvinnorna silke-
schalet. Lyrningsdagen ägde också en
annan ceremoni rum ent. med Lisa.

Ungdomen samlades i stor mängd och drog
till skogs hämtande en kraftig hjärta.
I denna placerades en spelman och
under glam och spel släpades den
till brudens hem, där de båda kontra-
henterna befundo sig. De man kommit

till tröskeln ropades de båda ut Öppnades
 inuti dörren då, så öppnades denna genom
 björken. Y matsatt fall, vilket var det
 vanliga drag pajkarna upp björken
 till vedbacken och högs upp de till
 ved. Sedan bjöds kaffe med laggs och
 så följde dans. Pajkarna sköto så
 samman en penningssumma, som ut-
 gjorde god betalning för det förtärdade.

För att äkthetskapet skulle
 bli lyckligt märkte lysningen ske i ny. En
 sed som man ännu håller fast vid.